

РЕШЕНИЕ

№ 37102

гр. София, 25.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2812** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на „Трейд ин“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район М.,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Н. Б. П., подадена чрез пълномощника му адв. М. И. Я., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-000591 от 09.02.2026 г., издадена от П. Х. П. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП, на дружеството е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“.

Жалбоподателят релевирно доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на заповедта, като настоява за нейната отмяна. Сочи се, че съставеното на водача на автомобила Наказателно постановление (НП) за управление на моторно превозно средство (МПС) без действаща застраховка „Гражданска отговорност“ е било отменено, поради което е отпаднало фактическото и правно основание за налагане на процесната мярка. Алтернативно се поддържат възражения за допуснати съществени нарушения на формата на акта поради липса на посочване на индивидуализиращите белези на превозното средство в разпоредителната част, непозоваване на акта за установяване на административно нарушение (АУАН), както и за превишаване на пределите на съразмерност по чл. 6 от АПК, тъй като собственикът е предоставял автомобила за проба на потенциален купувач и няма съпричастност към нарушението. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител. Постъпили са писмени бележки.

Ответникът – Полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР П. Х. П., редовно призован не се явява и не изпраща представител. Чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт С. К., оспорва жалбата в подадени писмени бележки. Поддържа, че заповедта е издадена от компетентен орган в рамките на неговите правомощия, при пълно съответствие с материалния закон и целта му, и при спазване на формалните и процедурни изисквания. Счита, че предпоставките за ангажиране на отговорността на собственика по чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП са обективно проявени, тъй като автомобилът е заловен в момент на управление от лице, чието свидетелство за управление е временно отнето. Прави изрично възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и претендира такова за юрисконсулт.

СГП в съдебно заседание редовно призована, не изпраща представител.

Административният съд С.-град, след като прецени допустимостта на жалбата, обсъди доводите на страните и анализира събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.02.2026 г. около 22:10 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], е извършена полицейска проверка на лек автомобил „М. 720 S Купе“, с регистрационен номер С., собственост на „Трейд ин“ ЕООД. Автомобилът е управляван от лицето Я. М. М., ЕГН [ЕГН]. При проверката е констатирано, че водачът не представя Свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС), като при направена служебна справка е изявено, че СУМПС №[ЕИК], издадено на името на М., е било временно отнето по административен ред със ЗППАМ № ГРАМ-2226121 от 29.01.2026 г. на ОДМВР К.. На място е съставен АУАН Серия ГА № 4656164 от 04.02.2026 г. за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, като със съставянето на акта контролните органи физически са иззели Свидетелството за регистрация на МПС (СРМПС) №[ЕИК] и два броя регистрационни табели с номер С..

Въз основа на констатациите в АУАН, на 09.02.2026 г. е издадена обжалваната Заповед за прилагане на ПАМ № 26-4332-000591, с която на собственика „Трейд ин“ ЕООД е наложено прекратяване на регистрацията на превозното средство за срок от 6 месеца. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 18.02.2026 г., а жалбата срещу нея е подадена по електронен път чрез Системата за сигурно електронно връчване на 19.02.2026 г.

От приложената по преписката Справка-картон на водача за лицето Я. М. М. се установява, че към датата на нарушението – 04.02.2026 г., статусът на неговото СУМПС в автоматизираната информационна система е отбелязан като „отнето“ въз основа на действаща мярка по чл. 171, т. 1 от ЗДвП, въведена на 29.01.2026 г. По преписката липсват доказателства в подкрепа на твърдението на жалбоподателя, че заповедта за отнемане на СУМПС на водача или съпътстващите административни актове са били отменени с влязло в сила решение към момента на издаване на процесната ЗППАМ.

При така изяснените фактически обстоятелства, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – собственик на засегнатото с принудителната мярка имущество, в законоустановения 14-дневен срок от връчването на акта, и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, което я прави напълно допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. При извършване на служебната проверка по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът прецени законосъобразността на акта на всички основания,

визирани в чл. 146 от АПК.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се прилагат от ръководителите на службите за контрол, а съгласно ал. 2 – и от определени от министъра на вътрешните работи длъжностни лица. По делото е представена Заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са определени службите за контрол, както и Заповед № 5131-12086 от 14.10.2025 г. на Директора на СДВР, с която полицейските инспектори в отдел „Пътна полиция“ при СДВР са изрично оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП. Издателят на акта, П. Х. П., заема именно длъжността полицейски инспектор в ОПП-СДВР, поради което е действал в рамките на предоставената му материална и териториална компетентност.

Актът отговаря на изискванията за форма съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 171 от ЗДвП. В него ясно са посочени както правното основание, така и фактическите обстоятелства, мотивирали органа – управлението на превозното средство от лице с отнето свидетелство за управление. Несъстоятелно е възражението на жалбоподателя, че в разпоредителната част липсва индивидуализация на автомобила. Текстът на заповедта съставлява едно цяло и съдържанието на разпоредителното изявление се тълкува във връзка с мотивите на същия акт, където автомобилът е подробно описан чрез марка, модел, цвят и регистрационен номер. Наред с това в самата разпоредителна част изрично са изброени иззетите документи и регистрационни табели, индивидуализиращи превозното средство. Липсата на изрично текстово позоваване на номера на съставения АУАН в графата „Заповядвам“ не съставлява порок във формата, доколкото самият АУАН Серия GA № 4656164/04.02.2026 г. е детайлно цитиран в обстоятелствената част на заповедта като документ, удостоверяващ нарушението.

При издаването на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Неуведомяването на собственика за образуването на производството по налагане на ПАМ не съставлява съществен процесуален порок, тъй като целта на преустановяващите ПАМ изисква бързина и незабавно действие за осигуряване безопасността на движението. Възможността за защита се реализира ефективно в производството по съдебно оспорване на самия акт. Физическото изземване на табелите на мястото на проверката преди издаването на писмената заповед е изцяло съобразено с разпоредбата на чл. 172, ал. 4 от ЗДвП, която задължава контролните органи да изземат табелите със съставянето на акта за нарушение на водача. Писмената заповед единствено формализира наложената мярка и определя нейния срок. Заповедта е издадена в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП, прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство се прилага на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което е лишено от право да управлява по съдебен или административен ред, или чието свидетелство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП. От обективна страна по делото е безспорно доказано, че на 04.02.2026 г. превозното средство е управлявано от Я. М., чието СУМПС е било отнето на 29.01.2026 г. на основание чл. 171, т. 1 от ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставеният АУАН има доказателствена сила до доказване на противното, а жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, които да опровергават констатациите на контролните органи.

Доводите на дружеството, че то като юридическо лице не е извършило нарушение и е било в обективна невъзможност да контролира у кого се намира автомобилът, са юридически несъстоятелни. Отговорността на собственика по чл. 171, т. 2а от ЗДвП е обективна, безвиновна и имуществена. Законът свързва налагането на мярката единствено с обективния факт на управление на МПС от неспособен или лишен от право водач, без да изисква наличието на

субективно отношение от страна на собственика. Рискът от предоставянето на превозното средство на трети лица се носи изцяло от неговия собственик. Мярката е съобразена и с принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, тъй като е наложена в минимално предвидения от закона срок от 6 месеца и цели да преустанови по нататъшното използване на превозни средства в нарушение на правилата за движение и в застрашаване на живота и здравето на участниците в движението. Твърдението в писмените бележки, че наказателното постановление на водача е отменено, не променя извода за законосъобразност на акта. Налагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП е обвързано с факта на управление на превозното средство от лице, чието свидетелство е временно отнето по административен ред към момента на проверката. Мярката по чл. 171, т. 1 от ЗДвП спрямо водача М. е била в сила към 04.02.2026 г., което е напълно достатъчно, за да породи правомощието на органа да дерегистрира автомобила. Поради това обжалваният административен акт се явява законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответната страна следва да се присъдят направените разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съобразно чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя възнаграждението в размер на 102.26 евро (представляващи равностойността на 200 лева). Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Трейд ин“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район М.,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Н. Б. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-000591 от 09.02.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОСЪЖДА „Трейд ин“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район М.,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Н. Б. П., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 102.26 евро (сто и две евро и 26 евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от ЗДвП и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: